

Till Konungen.

Vid behandlingen af rösträtsfrågan har kvinnans rösträttskraf hittills fått stå tillbaka, ehuru samma skäl, som tala för rösträttens utsträckning till de nu uteslutna männen, också gälla med afseende på rösträtt för kvinnor. Utgår man från den allmänna rösträttens princip, synpunkten af rättvisa åt samhällets olika klasser och individer, är det obestridligt, att hvarje rösträtsreform, som fränkänner kvinnan rösträtt, icke utan uppgifvande af rättvisans och logikens fordringar kan sägas innebära allmän rösträtt.

Kvinnornas uteslutande blir dessutom så mycket mindre befogadt, som rösträttens utsträckning till kvinnorna icke blott och bart komme att betyda ett ökande af den redan förhandenvarande väljarmassan. Utgår man nämligen från statsintressets princip, torde man böra medgifva, att kvinnorna med deras från männens delvis skilda anlag och uppgifter i själfva verket representera andra värden, som det offentliga lifvet icke utan afsaknad kan undvara.

I de stater, där kvinnans politiska rösträtt genomförts, har det också visat sig, att den utöfvat ett starkt och välgörande inflytande på de områden, inom hvilka statslif och hemlif beröra hvarandra, nämligen de humanitära och sociala frågornas oupphörligt vidgade verksamhetsfält.

Den kvinnliga rösträttsfrågans utveckling i de länder, där detta problem ådragit sig uppmärksamhet utan att dock lösas, nämligen England och de flesta af Amerikas Förenta stater, visar ock, att de rösträttsutvidgningar, som på senare tider i dessa länder genomdrifvits för män, i viss mån försämrat kvinnornas ställning i samhället. Detta dels emedan hvarje rösträttsreform plägat efterföljas af en längre stiltje, hvarunder intet varit att hoppas för de orepresenterade, och dels emedan saknaden af en rättighet blir ödesdigrare och mera i ögonen fallande, ju flera de äro, som redan äga den. Härtill kommer äfven, att staten i våra dagar alltmer börjat under lagstiftningen indraga åtskilliga områden, som förut varit öfverlämnade åt de enskildas bestämmanderätt. Detta gäller icke blott ekonomiska och sociala frågor, utan äfven uppfostrings- sedlighets- och nykterhetsfrågorna; och om denna maktförskjutning inom samhället får pågå, utan att kvinnorna få del i lagstiftningen, blir sålunda området för deras hittillsvarande inflytande väsentligen minskadt.

Särskildt med den ställning, hvori Sverige för närvarande befinner sig, är det af vikt, att rösträttsfrågan snarast möjligt medelst en genomgripande reform får sin slutgiltiga lösning, så att denna fråga icke längre får binda några krafter, som behöfvas för samhällsarbetet, hvilket dock otvifvelaktigt kommer att blifva fallet, därest männens rösträttsfråga löses med åsidosättande af kvinnornas rösträttskraf. Det hufvudsakligen på partihänsyn och känslökäl grundade motståndet mot kvinnornas rösträttskraf står illa tillsammans med det allvar och den samling situationen nu kräfver af vårt offentliga lif. Sveriges kvinnor stå i önskan att göra sin plikt i fosterlandets tjänst icke efter Sveriges män, och för ett litet land som vårt är det af vital betydelse, att så stor del af den vuxna befolkningen som möjligt sättes i stånd att begagna sin kraft till aktivt arbete för statens väl.

På ofvan angifna grunder vågar Föreningen för kvinnans politiska rösträtt i Stockholm i underdånighet hemställa,

att det från Eders Kungl. Maj:t väntade förslaget om allmän rösträtt för män måtte komma att omfatta jämväl rösträtt för kvinnor på samma villkor som för män.

Stockholm den 11 dec. 1905.

För Föreningen för kvinnans politiska rösträtt i Stockholm dess styrelse:

	<i>Emilia Broomé,</i> <i>ordf.</i>	
<i>Augusta Lithner,</i> <i>v. ordf.</i>	<i>Stina Quint,</i> <i>kassaförvaltare.</i>	<i>Anna Lindhagen,</i> <i>sekr.</i>
<i>Anna Gustafson,</i> <i>sekr.</i>	<i>Gertrud Adelborg.</i>	<i>Sigrid Björklund.</i>
<i>Lilly Engström.</i>	<i>Sofia Gumælius.</i>	<i>A. M. Holmgren,</i> <i>f. Tersmeden.</i>
<i>Erika Lindkvist.</i>	<i>Anna-Clara Romanus.</i>	<i>Lydia Wahlström.</i>
	<i>Anna Whitlock.</i>	